

Arrest

nr. 265 000 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 21 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 mei 2021 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DEHAEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 5 november 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 9 november 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 januari 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 12 maart 2021 gehoord.

1.3. Op 8 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 april 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Surinaams staatsburger te zijn, geboren op (...) 1979 te Paramaribo, alwaar u verbleef tot aan uw vertrek op 1 november 2019 en uw moeder samen met uw zussen, broers en uw drie kinderen tot op vandaag verblijven.

Sinds 2000 bent u aan het werk gegaan in Suriname. U werkte achtereenvolgens voor een bananenbedrijf, een bedrijf dat sapjes maakte en een cateringbedrijf. Binnen deze laatste job kon u via uw bazin beginnen werken voor Nederlandse gezinnen die in Suriname verbleven. Het laatste gezin waar u werkte als schoonmaakster en oppas, tot 9 oktober 2019, besliste niet langer in Suriname te blijven. Voor uw veertigste verjaardag deden zij u een vliegtuigticket naar Nederland cadeau en regelden een visum voor u. Op 1 november 2019 vertrok u uit Suriname. Vier dagen later trok u naar België. Na uw aankomst besliste u niet meer terug te keren naar Suriname omdat u dan opnieuw moest beginnen. U verbleef bij vrienden waar u hielp met de kinderen. In oktober 2020 leerde u een dame kennen in de kerk, die u vertelde over de asielprocedure in België. Hierop besliste u op 26 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U vreest bij een terugkeer naar Suriname dat u geen goed betaald werk zal vinden en bijgevolg niet voor uw familie kan zorgen. Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer samen met uw Belgisch attest van immatriculatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Suriname vreest u dat u niet voldoende geld zal kunnen verdienen om in het levensonderhoud van uw familie te voorzien of om uw eventuele medische kosten te dekken (CGVS, 12 maart 2021, p.7,8). Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 5 november 2019 in België aankwam (CGVS p. 5). Goed bewust van uw illegaal verblijf op het Belgisch grondgebied, ondernam u persoonlijk geen stappen om uw verblijfstatus in orde te krijgen (CGVS p. 7). U informeerde zich zelfs niet over mogelijke stappen die u kon zetten (CGVS p. 7). Dat u dit niet deed omdat men dan mogelijk de politie zou bellen (CGVS p. 7), kan uw gedrag niet vergoelijken. Er kan immers niet begrepen worden dat u het wel aandurfde om een jaarlang zonder verblijfsvergunning uw leven in België te leiden maar dat u schrik zou hebben om informatie in te winnen om u uit uw penibele situatie te verlossen. U diende uiteindelijk op 26 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid van het verkrijgen van internationale bescherming (CGVS p. 7), hetgeen weinig ernstig is. Er mag immers mag van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts dient er op gewezen te worden dat uw vrees t.a.v. Suriname en de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België louter van economische aard zijn, hetgeen u zelf ook erkent

(CGVS p. 8). Het dient echter opgemerkt te worden dat deze motieven niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren. De conventie voorziet namelijk in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaart immers zelf dat u in Suriname werk gaat kunnen vinden maar u vreest enkel dat uw loon enkel voldoende gaat zijn om uzelf te onderhouden (CGVS p. 7, 8). Derhalve kan er uit uw verklaringen allerminst afgeleid worden dat er in uw hoofde een reëel risico op ernstige schade zou bestaan. Ten overvloede kan er nog aangekaart worden dat er ook uit uw beschrijvingen van uw voorgeschiedenis en familiesituatie geconcludeerd moet worden dat u bij terugkeer niet in een precaire situatie terecht zou komen. Zo blijkt in dit verband dat u in Suriname vrijwel constant op de arbeidsmarkt actief bent geweest (CGVS p. 3, 4, 5). Ook uw familieleden blijken te werken in de bouwsector en als schoonmaakster (CGVS p. 5). Bovendien verklaart u dat uw nicht nog steeds bij het cateringbedrijf werkt waar u zelf ook aan de slag bent geweest (CGVS p. 5, 7). Ook uw broers, zussen en uw oudste zoon hun plaats op de arbeidsmarkt veroveren (CGVS p. 4). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw oudste dochter tot op heden onderwijs geniet (CGVS p. 4). Tevens blijkt dat uw moeder, die nooit heeft kunnen werken (CGVS p.4) haar 'oude dag voorziening' van de Surinaamse overheid weldra kan aanvragen (CGVS p. 5). Bijgevolg blijkt u over een uitgebreid en draagkrachtig familiaal netwerk te beschikken. U verklaart verder in de mogelijkheid te zijn om opnieuw in uw woning te trekken (CGVS p. 8, 9). Uw woning blijkt immers een eigendom van de familie te zijn dat jullie verder uitbouwden naarmate de familie groeide (CGVS p. 3, 4). Zelf betrok u drie kamers met uw gezin (CGVS p. 4). Overigens verklaart u dat de familie elkaar steunt bij moeilijkheden (CGVS p. 3, 5). Nergens uit uw verklaring blijkt dat dit bij een terugkeer naar Suriname niet het geval zou zijn.

Tenslotte geeft u nog aan te vrezen dat u niet naar de dokter zou kunnen indien u geen geld heeft (CGVS p. 8). U verwijst hierbij naar de basiszorgverzekering (CGVS p. 9), dewelke betalend is voor Surinamers tussen 17 en 59 jaar. Voorgaande vrees houdt echter geen verband met de Vluchtelingenconventie en doet u evenmin in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u zoals hierboven aangegeven niet aantoonde dat u in een dergelijke precaire situatie terecht zou komen. Bovendien moet er op gewezen worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat indien u de verplichte premie voor de basiszorgverzekering niet kan betalen omdat u bijvoorbeeld onvermogen bent, u alsnog beroep kan doen op een subsidie van de overheid voor de gedeeltelijke of gehele betaling van de premie.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

U kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen met de door u neergelegde documenten. U legt slechts uw paspoort en uw attest van immatriculatie neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, die slechts uw identiteit, nationaliteit en herkomst bevestigen, hetgeen geenszins ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In het verzoekschrift zet verzoekster uiteen dat zij bij een terugkeer naar Suriname opnieuw zou moeten beginnen, dat de huidige economische situatie er slecht is en geen zekerheid geeft voor een stabiel inkomen voor zichzelf en voor haar familie. Zij wijst erop dat Suriname haar momenteel absoluut geen toekomst biedt en dat zij wellicht niet zal kunnen instaan voor de dokterskosten die zij zal hebben met betrekking tot haar ziekte 'sikkelcel' waar ook ernstige lichamelijke klachten bij kunnen komen kijken, en niet zal kunnen voorzien in haar eigen onderhoud en dat van haar kinderen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Ter zitting dient verzoekster een aanvullende nota in met daarbij volgende stukken:

- een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid op naam van verzoekster en een loonfiche (stuk 1);
- een doorlaat/Kwitantiebewijs (stuk 2);
- de bijlage 26 van verzoekster (stuk 3);
- een betalingsbewijs van 6 augustus 2021 dat de huur zou betreffen (stuk 4);
- attest van immatriculatie van verzoekster (stuk 5);
- resultaten van een bloedonderzoek d.d. 16 september 2021 (stuk 6);
- geboorteaktes van haar kinderen (stuk 7);
- inschrijvingsbewijs voor de opleiding verzorgende (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op

ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) vooreerst dient vastgesteld te worden dat zij pas na bijna een verblijf van een jaar in België een verzoek om internationale bescherming indiende, haar houding niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en zij hiervoor geen overtuigende rechtvaardiging kan aanreiken; (ii) haar asielmotieven van louter economische aard zijn en niet onder het toepassingsgebied van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) ressorteert, evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, er kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Suriname tewerkgesteld zou kunnen worden – hetgeen zij ook erkent –, verzoekster is vrijwel constant werkzaam geweest op de Surinaamse arbeidsmarkt, ook haar familieleden blijken te werken in Suriname, haar oudste dochter geniet bovendien tot op heden onderwijs en haar moeder zal weldra een voorziening bij de Surinaamse overheid kunnen aanvragen, alsook verklaart verzoekster dat zij haar woning opnieuw zal kunnen betrekken bij een terugkeer naar Suriname en blijkt uit haar verklaringen dat de familie elkaar steunt bij moeilijkheden; uit verzoeksters verklaringen kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er in haar hoofde dermate ernstige problemen van socio-economische aard bestaan dat ze in geval van terugkeer persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt; (iii) wat betreft verzoeksters vrees niet naar de dokter te kunnen, moet worden opgemerkt dat deze vrees evenmin verband houdt met het Vluchtelingenverdrag en doet haar evenmin in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien zij niet aantoonbaar dat zij in een dergelijke preciaire situatie terecht zou komen, bovendien erop moet worden gewezen dat uit de beschikbare informatie blijkt dat indien zij de verplichte premie voor de basiszorgverzekering niet kan betalen omdat zij bijvoorbeeld onvermogen is, zij alsnog beroep kan doen op een subsidie van de overheid voor de gedeeltelijke of gehele betaling van de premie en (iv) de documenten die verzoekster voorlegt bovenstaande vaststellingen niet kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster is naar België gekomen nadat het laatste gezin waarvoor zij in Suriname werkte haar een vliegtuigticket cadeau deed naar Nederland en daar een visum voor haar regelde. Zij besloot vier dagen na haar vertrek uit Suriname naar België te trekken en is sindsdien niet meer in Suriname geweest. Verzoekster vreest bij terugkeer geen goed betaald werk te zullen vinden en bijgevolg niet voor haar familie te kunnen zorgen, noch haar medische onkosten te kunnen betalen.

2.3.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij slecht geïnformeerd werd en niet op de hoogte was van de juiste wetgeving in verband met haar situatie, alsook dat zij vreesde dat de politie ingeschakeld zou worden als zij naar de instanties zou stappen om informatie in te winnen. Zij voert aan dat zij via een dame in de kerk uiteindelijk werd geïnformeerd over de mogelijkheid om een asielprocedure op te starten en zij hierna een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de vaststelling dat verzoekster gedurende bijna een volledig jaar geen enkele poging heeft ondernomen om haar verblijf te legaliseren en zelfs niet geïnformeerd heeft naar mogelijkheden in dit verband, de door haar voorgehouden vrees bij terugkeer naar Suriname ondermijnt. Het staat haaks op de door verzoekster voorgehouden vrees voor terugkeer naar Suriname dat zij nagelaten heeft zich te informeren aangaande de wijze waarop zij bescherming kan krijgen en ervoor gekozen heeft illegaal in het land te verblijven – en zich zodoende bloot te stellen aan het risico om gerepatrieerd te worden naar Suriname – in plaats van een beroep op internationale bescherming te doen. De argumentatie dat zij bang was van de politie kan allerminst als afdoende verschooning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren. Verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming hypothekeert dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming.

Verzoekster beargumenteert voorts in het verzoekschrift dat zij niet naar Suriname kan terugkeren omdat het land haar absoluut geen toekomst biedt en een terugkeer wellicht voor haar betekent dat zij niet zal kunnen voorzien in haar eigen onderhoud en dit van haar kinderen. Verder benadrukt verzoekster dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst vermoedelijk niet zal kunnen voorzien in dokterskosten *“met betrekking tot mijn ziekte sikkelcel waar ook ernstige lichamelijke klachten bij kunnen komen kijken”*. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster met deze argumentatie in wezen niet verder komt dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en geheel voorbijgaat aan volgende pertinente motieven, waarop zij geen enkele inhoudelijke kritiek uit:

“Voorts dient er op gewezen te worden dat uw vrees t.a.v. Suriname en de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België louter van economische aard zijn, hetgeen u zelf ook erkent (CGVS p. 8). Het dient echter opgemerkt te worden dat deze motieven niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren. De conventie voorziet namelijk in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaart immers zelf dat u in Suriname werk gaat kunnen vinden maar u vreest enkel dat uw loon enkel voldoende gaat zijn om uzelf te onderhouden (CGVS p. 7, 8). Derhalve kan er uit uw verklaringen allerminst afgeleid worden dat er in uw hoofde een reëel risico op ernstige schade zou bestaan. Ten overvloede kan er nog aangekaart worden dat er ook uit uw beschrijvingen van uw voorgeschiedenis en familiesituatie geconcludeerd moet worden dat u bij terugkeer niet in een preciaire situatie terecht zou komen. Zo blijkt in dit verband dat u in Suriname vrijwel constant op de arbeidsmarkt actief bent geweest (CGVS p. 3, 4, 5). Ook uw familieleden blijken te werken in de bouwsector en als schoonmaakster (CGVS p. 5). Bovendien verklaart u dat uw nicht nog steeds bij het cateringbedrijf werkt waar u zelf ook aan de slag bent geweest (CGVS p. 5, 7). Ook uw broers, zussen en uw oudste zoon hun plaats op de arbeidsmarkt veroveren (CGVS p. 4). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw oudste dochter tot op heden onderwijs geniet (CGVS p. 4). Tevens blijkt dat uw moeder, die nooit heeft kunnen werken (CGVS p.4) haar ‘oude dag voorziening’ van de Surinaamse overheid weldra kan aanvragen (CGVS p. 5). Bijgevolg blijkt u over een uitgebreid en draagkrachtig familiaal netwerk te beschikken. U verklaart verder in de mogelijkheid te zijn om opnieuw in uw woning te trekken (CGVS p. 8, 9). Uw woning blijkt immers een eigendom van de familie te zijn dat jullie verder uitbouwden naarmate de familie groeide (CGVS p. 3, 4). Zelf betrok u drie kamers met uw gezin (CGVS p. 4). Overigens verklaart u dat de familie elkaar steunt bij moeilijkheden (CGVS p. 3, 5). Nergens uit uw verklaring blijkt dat dit bij een terugkeer naar Suriname niet het geval zou zijn.

Tenslotte geeft u nog aan te vrezen dat u niet naar de dokter zou kunnen indien u geen geld heeft (CGVS p. 8). U verwijst hierbij naar de basiszorgverzekering (CGVS p. 9), dewelke betalend is voor Surinamers tussen 17 en 59 jaar. Voorgaande vrees houdt echter geen verband met de Vluchtelingenconventie en doet u evenmin in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u zoals hierboven aangegeven niet aantoonde dat u in een dergelijke precaire situatie terecht zou komen. Bovendien moet er op gewezen worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat indien u de verplichte premie voor de basiszorgverzekering niet kan betalen omdat u bijvoorbeeld onvermogen bent, u alsnog beroep kan doen op een subsidie van de overheid voor de gedeeltelijke of gehele betaling van de premie.”

Dat verzoekster in België een inspanning levert om werk te zoeken, doet evenmin afbreuk aan voorgaande pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing. Voormelde motieven van de bestreden beslissing blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.4.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

De stukken die verzoekster voegt bij haar aanvullende nota van 13 oktober 2021, betreffen elementen die geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dat verzoekster aan het werk is in België, dat ze zich ingeschreven heeft voor een opleiding, dat ze hier huur betaalt, dat ze kinderen heeft, dat een bloedonderzoek werd afgenomen betreffen elementen die niet aantonen dat zij in Suriname een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

2.3.4.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekster de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt dienaangaande evenwel vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Suriname actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont het tegendeel niet aan.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Suriname een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET